

La Veu de Benicarló

Setmanari d'Informació General i Cultural • Divendres, 25 d'octubre de 2002 • Núm. 356 • Any VIII • 0.75 Euros

Ladispoli parla

Indignació i decepció

AVUI-SOCCES A la Coral Kylix

QUÍ N'ÉS RESPONSABLE?

Povet.com:
Final de la Copa
Generalitat el
dijous dia 7

El BLOC demana
la dimissió de
Branchat

Mukti, La història
d'un músic molt
peculiar

L'Ajuntament de Ladispoli esperava una resposta de Benicarló per acollir a la Coral Kylix

LA VEU de Benicarló per tal d'aclarir l'estrany afer pel qual la Coral Kylix no ha pogut visitar a Itàlia després de mesos planificant el viatge, ha trobat convenient posar-se en contacte amb la regidoria de Cultura de Ladispoli, que dirigeix Pietro Ascani.

TEXT: redacció

FOTO: joancarlesadell

Els tècnics municipals d'aquest departament diuen "no entendre" perquè la Coral Kylix no ha viatjat a la seua població com estava previst. Segons pareix "totes les garanties estan donades i les gestions amb la Parròquia", on havia d'actuar la secció juvenil de la Coral Polifònica, "estaven fetes".

Així mateix una responsable del departament va assegurar a LA VEU que "no van rebre cap resposta per part de l'Ajuntament de Benicarló", segons el que hi havia pactat. Amb les coses d'aquesta manera no està gens clar el motiu perquè finalment no es va fer el viatge a Ladispoli, el poble amb el que estem agermanats. A la Coral Kylix, se li ha ofert ara des de l'alcaldia de Benicarló -per a remediare possibles greuges- viatjar al mes d'abril del proper any a Ladispoli, on actuarien durant uns dies. La contrapartida no ha sentat be als joves coralistes de Benicarló, ferits doblement -com ells mateix deien- al seu orgull, per una banda per la "possible impresentabilitat" dels nostres germans italians d'una ciutat que també cultiven carxofes -ara en entredit-, i per l'altra d'un alcalde que

després d'animar-los a viatjar a Itàlia i desplaçar-se durant més d'una setmana -amb el sacrifici que això comporta- s'ha desentés en aspectes de l'organització tirant-se'ls el temps damunt, responsabilitzant en part a il Comune di Ladispoli i avisant els membres de la Coral de la cancel·lació del viatge hores abans de partir.

Del que si no pot fugir és de la part de culpa que li pertoca per no haver reaccionat abans, fent ostentació una vegada més de la improvisació; una improvisació per cert que no han tingut els coralistes que duien mesos preparant el viatge amb il·lusió. Un portaveu de la Coral ha mostrat la seua incredulitat i es pregunta "si ara ens han enganyat novament i li estem tirant la culpa a qui no la té" i han demanat serietat i una nova resposta sincera al cap del consistori, Jaime Mundo, càrrec al que els membres de la entitat coral juvenil miren ara amb desconfiança.

A la Coral Kylix, se li ha ofert ara per a remediare possibles greuges viatjar al mes d'abril del proper any a Ladispoli, on actuarien durant uns dies. La contrapartida no ha sentat be als joves coralistes de Benicarló, ferits doblement -com ells mateix deien- al seu orgull, per una banda per la "impresentabilitat" dels

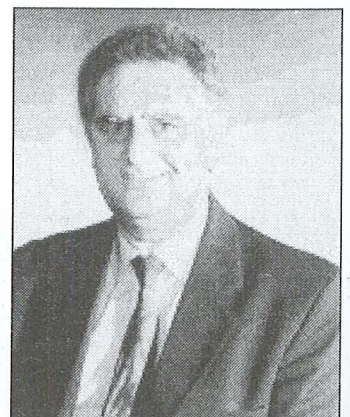

nostres germans italians d'una ciutat que també cultiven carxofes, i per l'altra d'un alcalde que després d'animar-los a viatjar a Itàlia i desplaçar-se durant més d'una setmana -amb el sacrifici que això comporta- s'ha desentés, responsabilitzant en part a il Comune di Ladispoli. Del que si no pot fugir és de la part de culpa que li pertoca per no haver reaccionat abans, fent ostentació una vegada més de la improvisació; una improvisació per cert que no han tingut els coralistes que duien mesos preparant el viatge amb il·lusió.

D'altra banda és però necessària una reflexió sobre el paper dels agermanaments amb determinats pobles per qualsevol excusa. Es mereix Benicarló presumir d'estar agermanat amb un poble que no reserva allotjament a la

Coral convidada del poble germà? ¿S'ha d'assistir ara a Ladispoli uns mesos després i quan encara estarà al record dels joves de la Coral Polifònica la recent ensarronada?

La ràbia l'hauran de saber contindre els membres de la Kylix i hauran d'actuar d'una manera més digna que les institucions local i italiana i demostrar que amb la música estan per damunt de tot això.

Pietro Ascani,
regidor de cultura italià

Manifest

Indignació pel viatge a Itàlia

MANIFEST d'indignació de la Coral Klylix en veure's ensarronada per l'anul·lació 24 hores abans del viatge a Itàlia i per la manca d'explicacions

Va ser a finals de l'any passat, el novembre de 2001, quan, després del concert del 50è aniversari de la Coral Polifònica Benicarlanda, en el sopar de commemoració, l'alcalde de Benicarló, Jaime Mundo, que hi estava invitat, va proposar d'oferir a la "secció juvenil", més coneguda com Coral Klylix, un agermanament a Itàlia, que es va traure de la màniga a causa de diversos contactes com a ambaixador de la carrofa.

L'oferta, és clar, ens va agradar molt, de manera que ens vam posar fil a l'agulla amb força il·lusió. Vuit mesos abans del viatge, emplaçat per a la primeria d'octubre de 2002, ja havíem assignat dates d'assajos: tot començava a rutllar en una coral de caire no lucratiu en què molts dels components som estudiants d'universitat, la qual cosa dóna compte de la il·lusió i l'empenta, que es plasmen millor en la determinació que vam prendre de fer uns vestits nous. La idea era preparar diversos concerts per a Itàlia –auditori, església i carrer–, posant-los a prova abans a Benicarló amb actuacions variades. I així va ser.

Després d'una constància sorprenent, vam decidir de presentar el repertori (de memòria) que pensàvem oferir a Itàlia. Aquell 11 d'agost, en acabar un concert d'allò més pencaat –a l'estil Klylix–, atès que hi vam introduir dansa, teatre, llum i so, l'alcalde ens va felicitar i ens va animar a seguir amb les mateixes ganes i el mateix afany la preparació del viatge. El final de l'estiu va ser atabalant: la directora, M. Carmen Gellida, i les tècnics de veu (Graciela) i d'expressió corporal (Míriam), en el darrer mes –setembre– van arribar a estar assajant desinteressadament vuit hores al dia, facilitant diverses sessions a uns coralistes dispersats per treballs i altres compromisos. Els dies 21 i 27 de setembre hom va poder veure el nostre treball en els assajos generals oberts al públic. Tot aquest sacrifici es va manifestar en el breu concert al carrer del dia 22 i en el darrer concert ofert el dia 28 a l'església del Stm. Crist de la Mar. Tot estava enllestí.

Bé: tot no. La il·lusió i l'esforç estaven enllestits, però l'organització, que era aliena a nosaltres, no pas. Dues setmanes abans de l'hipotètic viatge, no sabíem ni on anàvem, ni on ens allotjàvem, ni tan sols en quins llocs cantàvem (i); i a penes sabíem com anàvem –autobús o vaixell– i quins dies marxàvem –que si el 3, que si el 4... Cinc dies abans el president de la CPB ens feia guiar tot enumerant-nos una llista diferent –i de dubtós itinerari– dels llocs on anàvem; a l'últim, no sabíem si acabariem veient els canals de Venècia, els fans d'Escrivà de Balaguer o l'estàtua de la llibertat. Anàvem més torts que la torre de Pisa. Entre els membres de la coral regnava un ambient d'incredulitat, i fins i tot fèiem befa de la situació, però

en cap moment pensàvem que no es faria el viatge.

Per a més 'inri' la vesprada del dimarts 1 d'octubre, el president de l'Entitat ens pretenia tranquilitzar donant-nos fe de la conversa que moments abans havia tingut amb l'alcalde, en la que aquest assegurava que anàvem a Itàlia, faltàven dos detalls per enllestir-ho tot, però tranquils, que el dia 3 ó 4 es partia cap a Itàlia; faltaria més! Tot i que ens ensumàvem alguna cosa, la notícia no va deixar de sorprendre'ns sobre manera: el dimecres 2 de bon matí, un –o dos– dia abans de la marxa, la secretària de l'alcalde comunicava així com així al president de la Polifònica que el viatge s'havia suspès –o ajornat o vés a saber què. Va córrer la veu entre els afectats, a més de la ràbia i la indignació, no sols ja pel fet que s'havia anul·lat el viatge, sinó pel fet de comunicar-ho 24 hores abans i sense cap justificació. Ens vam sentir burlats, i ens en sentim, encara més quan les primeres explicacions oficials de l'alcalde no s'han fet paleses fins passats 12 dies de l'ensarronada de l'any –o del lustre (o de l'il·lustre).

Proveu ara de posar-vos en la pell d'un dels coralistes. Et comuniquen que d'aquí a vuit mesos vas a Itàlia; assisteixes als assajos empès per aquesta il·lusió; vius els nervis del concert de presentació; comences a assabentar els amics de la teua absència del 3 –o del 4– al 13 d'octubre; renuncijs qualsevol compromís que compregna aquestes dates; demanes vacances al cap o lliures justificants als professors per a aquests dies; passes el darrer mes atabalat entre assajos generals i concerts; vas a comprar-te roba o el que siga; vas preparant-te la maleta... (etc., etc.). Però et diuen que no hi vas; a més, t'ho fan saber el dia abans del viatge; i no te'n donen cap explicació. Això és una de les humiliacions més grans que es poden fer: que t'il·lusionen amb temps amb una promesa i que t'arrabaten l'anhel abans de satisfer-lo i sense cap justificació. Et sents burlat no sols quan, en preguntar-te: com ha anat per Itàlia?, respons capbaix que a última hora no hi has anat, sinó també quan no saps dir quin n'és el motiu. A una doble humiliació, doncs, una doble indignació.

No podem negar que a tots nosaltres ens balla una pregunta més pel cap: Engany-estafa 24 hores abans del viatge o vuit mesos abans? És això el que volem denunciar en aquest article. El darrer pas esperable d'aquesta denúncia, vistes com van les coses, sembla que hauria de ser la nostra protesta davant de les acusacions d'irresponsabilitat dels joves d'avui dia per part d'un alcalde amb la majoria de poders mediàtics a l'abast. Ja passa. En la sempre silenciada lluita contra uns botxins que triem inconscientment nosaltres mateixos, la Coral Klylix diem la nostra, tot fent saber que el maltractament que aquesta vegada ens ha tocat a nosaltres no l'oblidarem pas i que no pensem restar amb els braços creuats, sinó que protestarem; i ho farem de l'única manera que sabem: bo i cantant.

El Bloc demana la dimissió de Branchat per irregularitats en la contractació de personal

Els dos portaveus municipals del Bloc Nacionalista Valencià van comparéixer per a demanar "si és menester la dimissió" de l'edil de Benestar Social, Encarnación Branchat, per el "estrany procés de selecció de personal que ha portat a terme en la residència de discapacitats, infestat d'ombres".

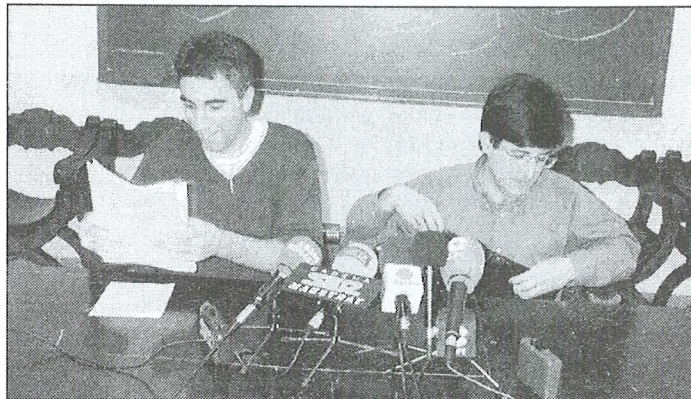
TEXT: jordi maura

FOTOS: joancarles adell

Segons Rodríguez i Marqués "de tot el procés únicament veiem la punta de l'iceberg, en què s'ha evidenciat el tarannà poc transparent de l'equip de govern, que no ens ha entregat, encara i ja veure'm si ho farà, la documentació sol·licitada, per escrit, de les actes de tot el procés d'entrevista, selecció, valoració i puntuació".

Així mateix els edils van tornar a denunciar la irregularitat que suposa la no publicació de la composició del Tribunal i si aquest havia estat constituït legalment (encara ara no se sap si hi havia president del tribunal, si tenim en compte tal com indicava el BLOC, que la sra. Branchat estava com a regidora de Benestar social, i no com a Presidenta, no poden exercir les dues coses al mateix temps), i aspectes com la valoració de mèrits i entrevista personal seguides. Rodríguez va explicar que segons el tribunal, "el candidat amb més punts en la fase de mèrits va obtenir la nota més baixa en l'entrevista perquè, segons ens va indicar Branchat en la comissió

de cultura a preguntes nostres, pareixia que no volguera contestar-ne a cap, difícilment creïble quan un es presenta a aquestes proves amb un currículum tant complet", a més Rodríguez indicava, "com s'enten que un es presente a una entrevista i es trobe un examen escrit, i damunt, les preguntes eren diferents segons qui era la persona examinada. Qui triava i de quina manera eixes preguntes?" dubtant de l'objectivitat i imparcialitat del procés. Finalment l'edil Josep Antoni Marqués va demanar al Partit Popular "transparència en la contractació de personal" i que evite episodis com el de apujar a posteriori i de manera unilateral les notes d'un examinat amb 0'5 punts per any d'un màster de dos anys, considerat a les bases com un tot. Marqués va ficar l'exemple "puntuarem de manera diferent una titulació unversitària de quatre anys que una de cinc, o li comptarem un punt per cada any? La valoració, evidentment ha de ser única, tal com s'indica a les bases". Afegint que com s'ha d'interpretar, després de tot acò, el nou nomenament del director del centre de discapacitats,

al veure que un membre del tribunal examine a algú amb vincles familiars, per la qual cosa va demanar que el procés tornara a començar de nou amb totes les garanties que exigeix la legislació.

REACCIÓ

L'edil de Benestar Social, Encarnación Branchat, va rebutjar les acusacions del Bloc sobre el procés selectiu i va assegurar que ni els tècnics del consistori ni el secretari "han apreciat irregularitats". L'edil -que va dir haver actuat en el procés com a presidenta del tribunal- va explicar que les al·legacions es van resoldre una vegada conclòs el procés "a partir

d'açò, es va modificar la proposta de nomenament del director" i va explicar que "tant al·legacions, relacions familiars com últimament impugnacions es donen en tots els processos selectius" pel que va dir que "la meua transparència és clara" encara que va admetre desconèixer "quina havia de ser la composició del tribunal", en la que el president de la corporació -Jaime Mundo- va estar absent.

Finalment va assegurar que "hi ha hagut males interpretacions" i que el centre de discapacitats s'inaugurarà en breu a pesar de que existisquen recursos i impugnacions al procés i bases.

La Presidenta del Tribunal i edil de Benestar Social diu estar tranquil·la

● ● ● ● ● ● ● els tafaners

Caswear urbanitzarà el terrenys colindants a la N340

La zona albergarà vivendes unifamiliars, una àmplia zona verda i podria acollir el reivindicat teatre.

TEXT: jordimauro

FOTO: joancarlesadell

L'ampli solar que durant anys ha estat sense urbanitzar entre els Carrers Ulldecona i Avinguda Magallanes serà urbanitzat per l'empresa Caswear Inmuebles, SL empresa a la que se li ha adjudicat la condició d'urbanitzador segons la Llei Reguladora de l'Activitat Urbanística (LRAU) per un cost de 1.066.200 euros (177.399.819 pessetes). L'illa -actualment un solar- acollirà una zona edificable i una altra dotacional amb un gran espai verd, fruit de la permuta d'una zona verda que corresponia a l'antiga estació d'autobusos de la Plaça Doctor Pera i que va ser possible després de la modificació del PGOU, que va permetre la construcció d'un nou Mercadona en la zona nord de la població.

El regidor d'Urbanisme, Juan Antonio Mañà, va explicar que en la zona es contempla un espai sociocultural singular, que va fugir de concretar, encara que va assegurar que "seria una bona ubicació per al futur Teatre de Benicarló i que podria instal·lar-se allí sense cap problema", infraestructura cultural que ha sigut reivindicada en els últims mesos per associacions culturals i milers de firmes.

La zona nord està vivint un fort desenvolupament amb la urbanització de diversos carrers com el Carrer dels Vinaters, Miguel García Ochoa o Tossal dels Figueres. Amés en la delimitació de l'espai interior dels carrers Saragossa, Sants Màrtirs, Mossén Lajunta i Ulldecona es construiran dos-centes vivendes de baixa edificabilitat.

El Safareig

Santiago Grisolí

1. Diuen les parets de la casa de la Vila que el senyor Santiago Grisolí, president del CVC (el *Consel*, que insistia ell a dir) va demanar pel lavabo només va arribar a l'ajuntament el dia en què el Consel havia de distingir el nostre alcalde. Deu córrer fama pel cap i casal dels nostres Molt Municipals Pixadors?
2. I per què no ha anat la coral Kylix a Itàlia i sí que ha anat el nostre distingit alcalde per no sé què de les escombraries? Ja li podia haver fet la coral l'encàrrec... d'una pedra haguérem mort dos pardals i ens haguera eixit més barat, no?

El capital de Benimar canvia de mans

L'empresa d'autocaravanes va facturar el passat any 20 milions d'euros.

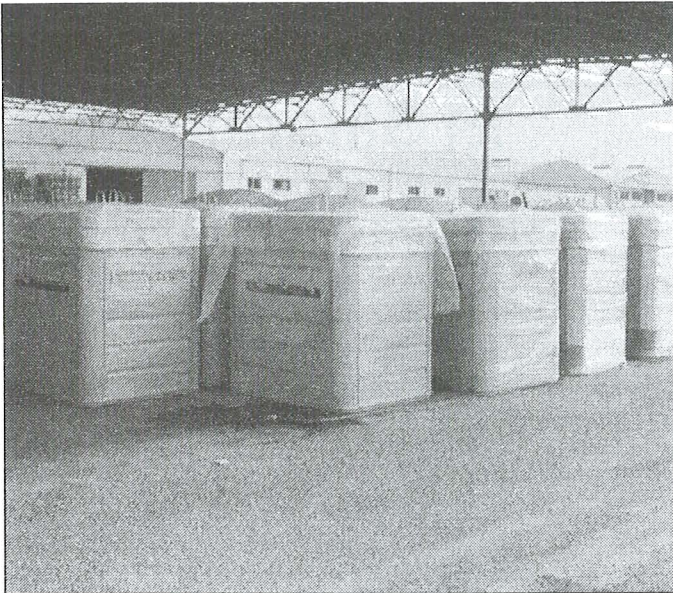
TEXT: jordimauro

El capital de l'empresa Benimar Ocarsa, SA, el fabricant més important de l'estat en el sector de les autocaravanes i mobil homes, ha canviat recentment de titularitat de la mà de Trigano, S.A., una empresa francesa d'idèntic sector, una vegada el Servei de Defensa de la Competència arxivara l'expedient d'adquisició del capital al no superar l'operació els llistats previstos en la Llei de Defensa de la Competència.

Ocarsa Benimar, ubicada en l'actualitat en el terme de Peníscola, va aconseguir el passat any després d'una forta inversió i modernització realitzada en anys anteriors fabricar 600 autocaravanes i 200 cases mòbils, configurant-

se com el major fabricant d'Espanya. En l'actualitat destina el 75% de la seua producció a l'exportació fonamentalment europea, arribant fins i tot a països com Islàndia. L'empresa amés incrementa anualment en un 15-20% la seua producció total i assisteix a les distintes fires de turisme del món. Dels mercats de destí destaca l'anglès, on l'empresa deu amés adaptar el seu producte als gustos i circumstàncies de cada país, aspectes que modifiquen com el canvi de volant, la col·locació de la porta, forn a gas i tapisseries, entre altres.

L'empresa assegura que després de 25 anys de fabricació d'autocaravanes de qualitat a Espanya han popularitzat el seu ús gràcies a una maquinària tecnològicament puntera.

Comença el desplegament dels contenidors grocs a la Zona 01

Els contenidors grocs, dissenyats per l'empresa amb seu a Madrid, Ecoembalajes, SA, es troben ja a Benicarló, seu del Consorci de Residus de l'Àrea 01 que presideix Jaime Mundo.

TEXT: jordimauro

FOTO: joancarlesadell

Els contenidors de Benicarló, que es troben emmagatzemats provisionalment en el Mercat d'Abastos, van encaminats a la recollida selectiva i recuperació d'envasos usats i residus d'envasos, a fi de garantir el compliment dels objectius de reducció, reciclatge i valoració definits

en la Llei 11/97, de 24 d'abril, d'envasos i residus d'envasos. Els envasos lleugers que hauran de depositar-se en ells són envasos de plàstic, llaunes i envasos tipus bric per a així facilitar la seua recuperació i possibilitar el seu reciclatge. Els consistoris han firmat recentment la seua adhesió al conveni de col·laboració entre aquesta empresa i la Generalitat Valenciana.

La Veu de Benicarló
un regal per a tot l'any
subscriu-te !!!

● ● ● ● ● ● ● ● **segarra**

Cartes

Al senyor alcalde

SENYORS regidors que ens governen, Vostès coneixen Benicarló?, es passegen pels seus carrers?. Si és així ¿no senten vergonya? O tal vegada només el veuen des d'una talaia acolxada, recomfortable de sou fixe vist amb prismàtics amb funda?

Així, clar, no es pot distingir l'estat lamentable, deplorable amb el que vostès l'han decorat. Brutícia, escombraries, obres lamentables, carta blanca per als gossos cagons. Crec que se'ls han fundit els ploms que donen llum a l'ètica ciutadana.

Per cert, ¿què es fa amb els diners que dispositen com a fiança els constructors urbans? Ho dic perquè existeixen edificacions ja acabades des de fa molt temps estant a la vista tots els desperfectes sense arreglar, alguns d'ells fins i tot perillosos per al ciutadà. També se que tot açò entrarà en el seu ritual de la indiferència. Què no és cert el que dic?

Els convido a fer una visita conjunta amb fotògrafs neutrals i en el seu recorregut per la ciutat veuran amés arbres que costen diners del contribuient secs per abandonament, places abocador decorades amb xeringuilles, segur que podrem confeccionar un catàleg fotogràfic capaç d'entrar al llibre Guinness. Si m'acompanyen els convido a un café, això si sense sucre per a comprovar totes estes veritats.

Gran participació al III Concurs d'Infografia

Un total de 109 obres s'han presentat en el tercer concurs d'Infografia Ciutat de Benicarló.

TEXT: jordimauro

El número d'obres ha augmentat de forma considerable respecte a l'any passat, ja que en l'anterior edició es van presentar a concurs 63 infografies. Les obres rebudes a l'Ajuntament de Benicarló, procedeixen del País Valencià, Catalunya, Aragó, Andalusia, Extremadura, Galícia, Madrid,

Euskadi i Castella i Lleó. Bona part de les obres també procedeixen de països Internacionals com Mèxic, Argentina, Venèçuela o Brasil. La resolució del jurat a l'IV Premi de Fotografia i al III d'Infografia tindrà lloc dissabte 16 de novembre a les 20 hores al Museu Arqueològic. El consistori disposa a més d'un museu virtual.

Inauguren la instal·lació de Repsol Gas

Segons el director comercial de Repsol Gas, Jesús Díaz, Benicarló es col·loca al mateix nivell energètic i de serveis que les majors poblacions de la Comunitat Valenciana.

TEXT: jordimauro

FOTO: joancarlсадell

La inauguració solemne del servei de gas natural a Benicarló va tindre lloc divendres passat amb la presència del director general d'Indústria i Energia, José Monzonís, l'alcalde de la població, Jaime Mundo i el director comercial de Repsol Gas, Jesús Díaz, encara que el servei es ve presentant en la localitat del Maestrat des de fa quasi un any. Les instal·lacions inaugurades ahir al costat del Polígon Industrial 'El Collet' del Camí Vell de Càlig alberguen un centre d'emmagatzement amb 2 depòsits aeris de 59.100 litres i un

equip de vaporització amb capacitat per a 2.000 kg/h i una pressió d'1 de 75 kg/cm².

La inauguració suposa que els abonats i potencials clients de gas propà podran disposar en les seues vivendes de l'energia per a cobrir les necessitats bàsiques de calefacció i aigua calenta **"evitant el traspals de les pesades bombones i amb totes les mesures de seguretat necessàries"**, segons va assegurar Jaime Mundo, qui a més va explicar que **"la brigada d'obres i els bombers han rebut la formació necessària per a garantir la seguretat en els seus respectius treballs"**.

BREUS

NOU ESTANC

El Ministeri d'Economia, a través del Comissionat per al Mercat de Tabacs, ha publicat en el Boletín Oficial del Estado la convocatòria de concurs públic per a la provisió de botigues de tabac i timbre. El llistat de poblacions on es creu convenient ampliar el nombre d'establiments és fruit d'un estudi de mercat realitzat des del Ministeri, tenint en compte els criteris d'atenció al públic, localització geogràfica de les botigues i rendibilitat de les ja existents i de les de nova creació, segons el desenvolupament econòmic de cada ciutat. A les comarques de Castelló únicament s'augmenta l'oferta d'estancs a Benicarló, Vila-real i Castelló ciutat. La inclusió de Benicarló en el llistat és conseqüència de l'augment de població de la ciutat en els últims exercicis i l'increment de la seua activitat econòmica i comercial; aspectes posats de manifest en el Pla d'Acció Comercial encarregat des de l'Ajuntament de Benicarló i realitzat pel Consell de Cambres de Comerç del País Valencià amb la col·laboració de l'AFIC, informa **Jordi Maura**.

L'ENTESA

El passat dissabte dia 19, els afiliats i afiliades d'EU a les comarques de Castelló, van secundar el referèndum de l'Entesa, que també han aprovat les bases de Els Verds i Esquerra Valenciana. El Sí a l'Entesa va obtindre el 88,2 % en la taula electoral del Alt Palancia- Alt Millars, el 87,5 % en la taula de Benicarló, el 100% en la de Vinaròs (91,7% de mitjana als Ports-Maestrat). La Taula de l'Alcalatén i Plana Alta, ubicada a Castelló, va tindre un 87,5 de vots favorables a l'Entesa. I en les dues taules de la Plana Baixa, la de Vall d'Uixó, va tindre un 94,7 de sí, i la de Vila-real, en 89,7, sent la mitjana de 89,7). La participació dels afiliats amb dret a vot va ser del 100% al Palancia, el 64% al Maestrat, el 44% a la Plana Alta-Alcalatén, i el 48% a la Plana Baixa.

ATRACADORS

Els dos veïns de Benicarló detinguts per la seua presumpta participació en diversos atracaments a sucursals bancàries d'Els Ports i Terol van ser posats a primeres hores de dilluns a disposició dels jutjats d'Alcanyís (Terol). Va ser precisament l'equip judicial d'aquesta població de Terol qui va iniciar les investigacions que van concloure amb la seua detenció, informa **Jordi Maura**.

356

DES DEL 18 D'AGOST DE 1995

La presentació de Cruïlla i Aïnes reunirà avui els tres ens acadèmics

Representants de l'Institut d'Estudis Catalans (IEC), Institut Interuniversitari de Filologia Valenciana (IIFV) i Acadèmia Valenciana de la Llengua s'assentaran avui junts en una terra de tradició lingüística.

TEXT: jordimauro

La presentació avui dels nous llibres d'Edicions Alambor de gramàtica i exercicis de llengua, que proposen un model de llengua per a les comarques del Maestrat i Terres de l'Ebre, reunirà a Benicarló als representants de l'Institut d'Estudis

Catalans (IEC), Institut Interuniversitari de Filologia Valenciana (IIFV) i Acadèmia Valenciana de la Llengua. Els representants d'aquests tres ens acadèmics en matèria lingüística que acudirán seran Antoni Ferrando (AVL) i els altres dos membres de la secció filològica dels

seus respectius ens i de comunitats que s'assentaran al ques i amb costat dels autors d'aquesta vasta obra de Josep Panisello i Beltrán prop quasi 2.000 pàgines. model de

Les dues obres -Cruïlla i Aïnes- són correcte que una aposta editorial per formes pròx afavorir l'aprenentatge suari. Tan inè de l'idioma en una zona da a Benicarló concreta com és la que lloc en el sa de l'IES Joan de Tortosa, encreuament nes a les 19.

TEXT: acalambor

La proposta gramatical que subjau en l'obra Cruïlla. Curs de llengua -volum I- té un caràcter plenament ecolingüístic. Aquest llibre té continuïtat amb Aïnes. Exercicis de llengua i claus de correcció (volum II). Es tracta, per tant, de dos toms amb funcionalitat independent, però que alhora es complementen. Tal com suggereix la bella metàfora amb què és nominat el volum i, les terres pertanyents a l'àmbit territorial de la Diòcesi de Tortosa assumeixen la condició de cruïlla de la comunitat

lingüística. Des d'aquesta ubicació privilegiada, els autors visualitzen un model normatiu polimòrfic que garanteix la identificació de la diversitat d'usuaris de tota la llengua i, alhora, posen èmfasi en la legitimació del gran potencial lingüístic d'aquestes comarques de transició, segmentades administrativament i abocades a una injusta marginalitat perifèrica.

Cruïlla. Curs de llengua i Aïnes. Exercicis de llengua i claus de correcció són dos volums de llengua que es complementen mútuament.

Especialment útil per als adults que desitgen obtenir els certificats de suficiència o mitjà i superior de la Junta Permanent de Català o de la Junta Qualificadora de Coneixements de València (tant si es preparen a classe com autodidàcticament).

Representa un rigorós material addicional i de consulta per als docents i per als professionals de la informació.

Són una eina efectiva per a qualsevol adult que vulga poder passar fàcilment de la modalitat col·loquial a la més adequada per a l'expressió culta.

JOAN BELTRAN I CAVALLER

(Tortosa, 1933) ha estat professor de català a la Junta Assessora d'Ensenyament de Catalunya. Docent de llengua catalana, ha impartit diversos cursos a les terres de l'Ebre i, com a involucrada en una banda de diverses aportacions a jornades i congressos, destaca la publicació, el 1986, de 'Català i el dard occidental. Una proposta sobre el català a les terres del darrer tram de l'Ebre'.

JOSEP PANISELLO I CHAVARRIA

(Tortosa, 1928) ha tingut una intensa tasca docent primer en l'àmbit de les ciències i, després, com a professor de català. A partir del 1970 ha donat classes de llengua catalana i didàctica de llengua en els Cursos de Reciclatge per a Llicenciats. Des de l'any 1981 fou membre de la Junta Permanent de Català. L'any 1989 fou nomenat President Macià en reconeixement als seus mèrits trets durant la seua estada al món.

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló Tel. 667.62.25.86
FAX: 964.47.56.98
laveudebenicarlo@eresMas.com

Col·laboradors
PERE BAUSA
XAVIER BURR
GREGORI

Fotografies/ J. CARL

Directora/ CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
FRANCESC DEL CASTILLO, TONYO
FIBLA, JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

mics

alencia-
ansició

s lingüísti-
una rica
transició.
ello i Joan
posen un
llengua
e priorita
imes l'u-
dita troba-
arló tindrà
ló d'actes
n Coromi-
30 hores.

atalà per la
alà. Com a
nombrosos
estigador, a
des i con-
de L'estàn-
l'estàndard
pre.

ca docent,
del 1974,
1978 impar-
ctica de la
a Mestres i
mbre de la
el Govern
la Medalla
mèrits con-

/ SUSANNA ANGLÉS,
VICENT BORRÀS,
MEL, RAMON PARÍS i
RIO SEGARRA

JORDI MAURA i JOAN
LES ADELL

Senyora Garcia

La televisió

AIXÒ és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 355.

He de confessar-li que m'ha semblat força interessant el tema de la setmana. És cert, el paviment de Benicarló sembla un monumental pastitx amb totes les tonalitats possibles del color gris, amb clots, rases, canvis de rasant i llambordes soltes i/o trenca-des. Un conegut de casa, sense anar més lluny, passejant amb la motocicleta es va pegar una castanya de mil dimonis per culpa dels reguers que deixen en alguns, la majoria, dels carrers, les diferents obres d'infraestructures diverses amb què anem guanyant qualitat de vida els benicarlendos. L'home va posar, més per la inèrcia pròpia de la velocitat que per una altra cosa, les dues rodes del velocípede en el solc que forma el pedaç que longitudinalment recorre una part considerable de l'avinguda del Papa Luna, concretament davant l'albergue, va tocar el fre i no va ser a temps a evitar l'impacte contra l'irregular terra. Els genolls cascats, els pantalons esgallats, el manillar tort i diverses ratlles sobre la carrosseria de la motet van ser el dramàtic resultat del forçós aterratge. No cal dir que l'home es va alçar encès amb foc i flama i decidit a denunciar el responsable del seu infortuni, però, és clar, contra qui havia de presentar les seues acusacions? Contra Telefònica? contra els d'ONO? contra els de l'aigua? o tal vegada contra els de la llum? o potser foren els del gas natural i, per què no, contra qui va tirar el formigó i el va deixar tan malament o contra qui va permetre que el formigó es tirara tan malament o, és possible, contra l'ajuntament o, tal com sembla més comunament acceptat, contra el senyor Arzallus i els seus nacionalismos excluyentes. El meu sant Llätzer, pobret, va viure en la seua pell aquella dita tan nostrada: "**bon bac i sense figa**". El cert és que m'esperava una mica més de profunditat en el tractament del tema per part de la seua redacció. És aquest dels pedaços viaris un mal general, és evident, però hi ha casos que clamen al cel. El terra fet a pèntols de diverses (totes?) peatonalitzacions del poble en seria l'exemple més sag-

nant. I les obres, què dir de les obres; de sobte et veus aparéixer sobre la vorera una immensa grua subjectada per sengles blocs de formigó i, és clar, la vorera acaba per enfonsar-se i, després, busca qui t'ha pegat, com a molt ho refaran amb unes rajoletes amb un color tirant a similar al que hi havia abans o, si molt convé, tiraran ciment i amb una perícia digna de millor causa, dibuixaran amb un regle o amb el dit índex una aproximació a l'original que prèviament s'havia destruït.

M'ha agradat l'entrevista amb el senyor Leoncio Vicente Ballonga; aquest antic regidor del PP sempre sol ser atinat en els seus comentaris. Ara, a més, ha demostrat que té tantes habilitats taurines com el seu paisà Raúl Gracia 'El Tato' per liquidar amb una vistosa revolera la qüestió del Pla Hidrològic Nacional. Olé la grasia torera.

Voldria demanar-li, senyora Garcia, que la propera setmana tragueren una ampliació de la fotografia que acompanya la informació sobre la presentació dels macrovolums gramaticals d'Alambor. L'expressió facial de Ramon París és veritablement poètica. Mire-ho, mire-ho.

No vull ser pesat, però les seccions fixes de LA VEU, tret de la vergonya de la pàgina futbolística, no tenen allò que en castellà es diu "**parangón**". El còmic de Burriel, Tolito, San Abdón, Bausà i fins i tot els Tafaners o les notícies de Jordi Maura o l'originalitat del seu disseny aconseguen que cada setmana es produeix aquest gran petit miracle de publicar a Benicarló una revista en valencià. Tan cutre, deslligada i tendenciosa com vosté vulga, però en valencià. I ja porten set anys...

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA.

Afirmen els Tafaners que a l'acte cívic del Correllengua van participar els alumnes de tercer i quart d'ESO del poble. No és cert, la Flama de la Llengua va ser duta a les respectives escoles pels xiquets de tercer i quart... de primària.

Administració, subscripcions i publicitat/
964.82.84.68

Disseny/ © COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS- 242-95
Imprimeix/ GRÈVOL.
PASSATGE SANT BLAI N. 2

LA VEU respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. LA VEU es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparéixer amb pseudònim.

Mukti Shakya grava part del seu CD a Benicarló

La cançó 'Ma sanga' (la meua pena), tema principal del pròxim compacte, ha sigut masteritzada i mesclada pel tècnic Joan Peiró.

TEXT: jordi **maura**

FOTO: joan **carles adell**

L'estrela del rock nepalés, Mukti Shakya -afincat a Benicarló i líder del grup Mukti&Revival's-, acaba d'enregistrar a Benicarló 'Ma sanga' (la meua pena), tema principal del seu pròxim disc, que ha sigut parcialment gravat a Benicarló. Mukti Shakya, nascut a la meca dels hippys, Kàtmandu (Nepal), va revolucionar amb el seu anterior disc el concepte de música en el seu país introduint el rock protesta en un moment poc propici per la delicada situació política del país. Centrat ara en ritmes i estils com el blues, folk i rock, els treballs de Mukti&Revival's sorprenen per

la seua frescor, qualitat i s'han convertit en banda de referència entre les noves fornades de músics del Nepal.

Mukti està casat amb una benicarlanda amb qui ha tingut fills. Des de la distància valora els passos i obertura del seu país amb l'arribada de la democràcia, encara que "a pesar de tot és un país pobre", d'aquí que **"vendre 3.000 còpies d'un CD és tot un èxit que et permet ser conegut encara que no et pugues guanyar la vida així"**. Les habilitats d'aquest curiós músic, capaç de tocar qualsevol instrument -la guitarra elèctrica de la que té una tècnica envejable i que toca fins i tot amb les dents-, han sigut reconegudes i admirades pel públic i crítica del Maestrat.

● ● ● ● ● ● ● ● **tolito**

Col.laboració

La televisió

L'ESPAI d'Art Contemporani de Castelló exposa fins l'1 de desembre "En el lado de la televisión", un projecte produït pel mateix Espai i que preten apropar-nos l'obra audiovisual de diversos artistes contemporanis. La mostra és cent per cent recomanable sempre i quan l'assistent no espere trobar-se amb la clàssica exposició silenciosa de senyores amb abrics de pell i senyors amb traje de diumenge. Fugint d'això precisament, per a que tot no siga un pur i dur acte contemplatiu, a més de la incitació a participar de les pròpies instal.lacions artístiques, s'ha preparat un plató de televisió llest per a emetre per a que qualsevol pugua fer pública la seua proposta intel.lectual.

Deixant de banda el format de presentació, el contingut de les diverses proposicions resulta d'allò més interessant. La crítica social i la denúncia de la manipulació dels mitjans de comunicació es troba en la majoria de casos envoltada per una ironia que provoca el somriure, la reflexió i que encara així deixarà a l'espectador amb cert regust amarg. Per a aquells que creuen que l'art contemporani es desenvolupa en paral·lel i allunyat de la societat, "En el lado de la televisión" constitueix una molt bona oportunitat per a comprovar que no sempre és així. Les trajectòries artístiques dels participants a la mostra així ho acrediten.

De tot el conjunt, crida l'atenció l'espectacularitat del global de l'obra del nordamericà Joey Skaggs basada amb la guerra de guerrilles als mitjans de comunicacions de masses dels EEUU, buscant sempre aparicions puntuals i contradictòries que posen en dubte la base del seu funcionament cabdal. A més, desgraciadament la instal.lació que ha portat a Castelló no pot ser de més rigorosa actualitat. Una màquina de videojocs on es veu la imatge real d'un carrer on circulen els peatons. El jugador només ha de dirigir una diana i triar la víctima. Macabre i desagradable, però cert com la vida mateixa.

ESTELLER IMPORT
Entrada taller: Pg. Febrer Soriano
Exposició: Avda. Magallanes, 1
Tel: 964 47 17 08 - Benicarló

AUTO ESTELLER

Ctra. N 340, km 142
Tel: 964 40 07 68 - Vinaròs

La parança

Crònica de tribunals

Els darrers temps quasi sempre que els mitjans de comunicació es refereixen a la paransa ho fan junt a termes de caire judicial o legal: recursos, sentències, tribunals, decrets, directives...

TEXT: perebausà

Sens dubte la parança últimament s'ha judicialitzat. La seva legalitat, la del decret de la Generalitat que la regula, s'està jutjant al Tribunal Superior de Justícia de les Comunitats Europees -Tribunal de Luxemburg-. També hi ha una sentència anul·lativa respecte al mateix decret del Tribunal Superior de Justícia Valencià (TSJV). Hi ha dos àmbits d'acció judicial: l'europeu i el valencià.

La Directiva 79/409/CE, relativa a la conservació d'aus silvestres, promulgada l'any 1979, fou transposada a la legislació espanyola a finals dels anys vuitanta; l'Estat Espanyol s'incorporà a la CEE el 1986. L'article vuitè de la directiva d'aus assenyala que els estats membres prohibiran qualsevol mètode de captura massiva - en grans quantitats - i no selectiva - diverses espècies a la vegada-. El seu annex IV prohibeix, entre altres, el vesc, la utilització d'ocells mutilats com a reclam o els reproductors mecànics de so. El grup ecologista català Depana denuncià el 1998 l'Estat Espanyol a la Comissió Europea (CE) per permetre la paransa en diverses autonomies. La Direcció General del Medi Ambient de la CE envià, l'octubre de

2001, una carta d'emplaçament a l'Estat Espanyol perquè justificés la seva autorització del parany. Per no haver rebut cap resposta convincent la Comissió Europea, a final de 2001, comminà a l'Estat Espanyol que modificés la seva legislació per adaptar-la a la directiva d'aus. El setembre de 2002 la CE ha interposat un recurs d'incompliment contra l'Estat Espanyol davant el Tribunal de Luxemburg.

El decret 135/2000 de la Generalitat Valenciana pretenia treure la paransa de l'excepcionalitat on el situava la llei estatal de caça de 1989, i legalitzar-la sota certes condicions. Aquesta norma, pactada entre la Conselleria de Medi Ambient i l'associació de paranyers APAVAL, era un compromís electoral del PP valencià. Les condicions del decret són, entre altres, la utilització de reclams bucals, o manuals, substàncies adhesives blanques i de fàcil eliminació i un màxim de captures de 15 tords per dia i 150 per temporada. Acció Ecologista Agró presentà un recurs de suspensió del decret davant el TSJV, per la temporada 2000. En un primer moment fou acceptat però, davant del recurs de la Conselleria, es va alçar la suspensió, perquè "podria causar una

pertorbació greu i perjudicar el dret dels caçadors". Acció Ecologista Agró i Ecologistes en Acció interposaren l'octubre del 2000 un recurs contenciós-administratiu contra el decret amb els arguments de la seva no selectivitat i la prohibició de substàncies adhesives per les directives europees. El TSJV va fer pública la sentència el setembre de 2002 on s'anul·lava el decret perquè no "contava amb les garanties científiques mínimes que asseguren la selectivitat del parany com exigeix la normativa mediambiental". La Conselleria interposà un recurs de cassació, per considerar la sentència improcedent, davant el Tribunal Suprem. Els grups ecologistes van instar al TSJV a l'execució provisional de la sentència tal com permet la legislació contenciós-administrativa. La Conselleria i APAVAL presentaren un recurs de súplica al TSJV, basat en la pèrdua econòmica que ocasionaria als paranyers l'aplicació de la sentència (licències, parany...). El TSJV va resoldre fer efectiva la sentència amb la condició que els grups ecologistes presentaren una fiança de 50 milions de pessetes, sols per a aquesta temporada de caça. Com aquestes grups - associacions sense ànim de lucre - no disposaven d'a-

questes diners, enguany s'ha tornat a caçar al parany. Qui hauria d'haver pagat la fiança, els ecologistes o la Generalitat que ha cobrat les licències? I si el Suprem reafirma la sentència, què passa amb el milió d'aus que poden morir aquesta temporada?

La selectivitat del parany sobretot s'ha d'aplicar a posteriori per part del paranyer amb la neteja de la substància adhesiva amb dissolvents de les aus protegides. Un estudi de la Universitat d'Alacant i pagat per la pròpia Generalitat, assenyala la no selectivitat de les condicions del decret. No caçar més que les quantitats permeses -15 tords al dia- també està en mans del paranyer. La Generalitat difícilment pot controlar aquests requeriments de la llei. De fet, la majoria de parances utilitzen reproductors de so electrònic -prohibits per la llei- com es pot fàcilment comprovar pegant una volta un matí d'octubre pel Maestrat.

Els grups ecologistes demanen l'acompliment de les lleis, com s'espera d'un estat democràtic i de dret. Les sentències dels tribunals s'haurien d'acomplir. Per què tot açò que sembla tan lògic, no succeeix amb la parança? Tanta força tenen els paranyers?

La vida dels ilercavons es reflectix en un relat fantàstic de Maite Andrade editat pel consistori

El pròleg ha estat realitzat per Arturo Oliver, que actua com a director d'excavacions de la Diputació.

TEXT: jordimauro

Els ibers que van habitar Benicarló i als que se'ls acaba d'excavar el poblat, disposen ja del seu propi conte: una novel·la de història-ficció de l'autora local Mayte Andrade titulada "L'últim ilercavó". La presentació va tindre lloc en els salons de la Caixa Rural i en l'acte va estar present l'edil de Cultura, Francisco Flos i l'autor del pròleg del

llibre, Arturo Oliver, director a més de les excavacions del Puig i del Servei d'Investigacions Arqueològiques de la Diputació de Castelló.

La narració es desenvolupa en el poblat iber del Puig de la Nau de Benicarló, un poblat que va ser deshabitat sense signes aparents de lluita ni violència. L'autora del llibre va explicar que la seua inspiració va nàixer amb una

visita al poblat "em vaig asseure i vaig imaginar com podia sentir-se aquell iber que tornava de la guerra i es va trobar amb un poblat buit". A partir d'ací, l'autora va començar un procés de documentació sobre aspectes propis dels ibers, els seus costums, la seua manera de vestir i els rituals, "volia una història humana, romàntica, una història que podria haver

sigut real".

Per la seua banda l'autor del pròleg –el vinarossenc Arturo Oliver– va lloar el moviment literari benicarlando i va destacar que el llibre de Mayte Andrade és "de fàcil lectura, sentimental i que tindrà molta acceptació en el món juvenil". Cada col·legi de la localitat disposarà de 25 llibres per gentilesa del consistori, editor del llibre d'Andrade.

La Diputació reacciona i cedirà l'ús del Punt Net de Benicarló en el pròxim Ple

El conveni serà rubricat en breu per Jaime Mundo i Carlos Fabra.

TEXT: jordimauro

La valoració dels residus generats a Benicarló i l'ús definitiu del punt net per part del consistori de Benicarló serà per fi realitat després de la reacció de la Diputació de Castelló que ha redactat un conveni per a la utilització del mateix que disposa des de fa mesos de llicència d'activitat per a la seua posada

en marxa. El PSOE va denunciar recentment a través de l'edil Ramon Compte l'estat d'abandonament en què es troba el punt net i la paralització del seu funcionament en què es trobava immers després del tancament comercial de l'empresa constructora, retràs imputable a que l'ens provincial no havia realitzat la cessió i que podria tenir lloc el

pròxim dia 29. Segons el que disposa el Pla Integral de Residus (PIR), el punt net "arreglarà residus tòxics i perillosos domèstics com a paper, cartó, tetrabrics, vidre, PVC, piles, plàstics, medicaments, metalls, fluorescents, runes, olis de càrter, etc". Per aquesta finalitat la Diputació va construir en els terrenys cedits per l'Ajun-

tament de Benicarló el Punt Net, per el que ara, fruit del conveni amb el consistori cedirà el seu ús per un termini de 10 anys prorrogables mentre que el consistori gestionarà la instal·lació amb empreses autoritzades per a cada tipus de residu, així com el manteniment de les instal·lacions i el pagament de les despeses que es deriven.

MOR LA PROFESSORA ROSA VIVES

Dijous passat va ser soterrada a Nules, el seu poble natal, la jove professora Rosa Vives Casino. Rosa havia treballat força anys en els dos instituts d'ensenyament secundari del nostre poble i havia participat activament en la vida cultural de Benicarló. Així, durant un temps va dirigir i presentar un programa cultural des de l'Emissora Municipal, va ser mantenidora de les falles el Caduf i la Carrasca i amb un preciós poema va guanyar el certamen de la Flor Natural de Festes d'Agost. Els seus companys i alumnes la recorden amb tot l'afecte i estima que ella els va saber proporcionar ens els anys que va ser entre nosaltres. Des de LA VEU volem transmetre al seu marit Rafel i a la seua filla Mar el més sincer testimoniatge del nostre pesar.

Representació de 'Velada en Benicarló'

El president de la II República espanyola va escriure aquest tractat al Parador de Benicarló durant el conflicte bèl·lic, espai que no es podrà utilitzar per a la seua representació 65 anys després.

TEXT: jordimauro

FOTO: joancarlesadell

El llibre resum del pensament liberal de Manuel Azaña, president de la II República espanyola, que va ser escrit al Parador de Benicarló en 1937 serà finalment representat al saló d'actes del Col·legi La Salle de Benicarló, una vegada fracassats els intents del director de l'adaptació -Josi Ganzenmüller- perquè el parador turístic acollira l'escenificació de l'obra 65 anys després.

La representació del dia 17 de novembre es viu a Benicarló com un

fet històric. Persones de variades procedències, ciutadans de Benicarló tindran l'oportunitat de recitar aquesta gran obra literària, com Jordi Cid, Joanvi Vallés, Anna Foix, Patri Sastriques, Joan Peiró, Àngel Rodríguez, José María Fibla o Juanma Cerdà. Durant la representació escenificada es projectaran diapositives inèdites de la Guerra Civil per acompanyar les opinions del cap d'estat que, una nit de guerra, es va trobar amb diversos personatges en un xicotet alberg de carretera a Benicarló i amb els que prompte va establir una llarga conversació.

● ● ● ● ● josep **sanAbdon**

Els dies gloriosos

LLegir el pensament

17 - VIII - 2002

Comencen les festes i a prop de casa m'obsequien amb un festival de música "Hip - hop", el so que m'arriba no sembla musical, sinó un immens soroll sense solta ni volta. Suposo que és allò tan natural que als grans la música que agrada al jovent la considerem només soroll. A mi quan tenia quinze anys m'agradava escoltar Led Zepelin, i això també era considerat per la gent gran un soroll horrible. De fet encara m'agrada Led Zepelin, però clar és que no hi ha color.

18 - VIII - 2002

La gent que viatja amb avió normalment són gent que viu amb presses, i que segurament viuen envoltats de problemes, però també poden ser turistes que se'n van amb les mil i una preocupacions que conformen la quotidiana existència, i fins i tot es pot viatjar amb avió sense tenir cap d'aquestes preocupacions, simplement es pot tenir la humana por que senten les persones que volen imitar les aus. Doncs bé, a partir d'ara totes aquestes persones poden ser considerades elements perillosos si es porta a la pràctica el nou invent dissenyat per la NASA per a la lluita contra el terrorisme, segons un document al que sembla que ha tingut accés el "Washington Times". Segons aquest periòdic en una reunió que va tenir lloc a la NASA l'onze de desembre, aquest organisme es va comprometre a desenvolupar un dispositiu que permetrà llegir a distància les senyals elèctriques que transmet el cervell. El dispositiu seria capaç de detectar el nivell d'extrema alerta, de nerviosisme o d'excessiva preocupació dels passatgers abans de pujar a l'avió. La informació seria ràpidament computritzada i contrastada amb els arxius del FBI, fins determinar si l'individu en qüestió pot considerar-se o no sospitós.

Si se'm permet el tòpic la realitat sempre supera la ficció, l'any 1986 ja vaig escriure un relat en que un individu tenia la capacitat de llegir el pensament dels seus semblants. L'experiment de la NASA mostra que això ja és possible, i ens ho confirma el professor de Física de la Universitat de Maryland, Robert Park: "Estem molt més prop de llegir la ment del que es pensa. La idea es pot aplaudir, però també és terrorífica".

laveudebenicarlo@
eresMas.com

El Povet.com s'imposa al Múrcia

TEXT: redacció

Quatre de quatre. El Povet.com continua el seu espectacular inici de temporada i aquesta vesprada ha sumat un nou i merescut triomf enfront del Ciutat de Múrcia, alquè es va imposar per 6-2 i segueix compartint liderat amb l'Espanyol, que també ha guanyat el seu duel amb l'Albacete per un ajustat 5-4.

Però la victòria no va ser tan fàcil. Al minut 1 Matías avançava al Ciutat de Múrcia en el marcador. Passaven els minuts amb escassa millora en el joc del Povet.com, que es mostrava dubitatiu, amb moltes imprecisions i sense capacitat per a trenar una bona jugada. Els jugadors del Ciutat de Múrcia a poc a poc van agarrar confiança i, encara que sense arribar a dominar el partit, aguantaven bé en defensa i van intentar l'eixida al contraatac aprofitant el desconcert local. A partir del minut 10 el Povet.com va començar a apoderar-se del partit. Un

gol de Chelete en el minut 14, que va batre de tir ras i creuat a Juanjo, va fer justícia i va posar l'empat després de diverses ocasions de Víctor Méndez i Txema. Però una falta de Lucio sobre Eddy, provoca un doble penal i Zamora posa el 1-2 per al Ciutat de Múrcia, resultat amb el que s'arribaria al descans.

En la segona part, el Povet.com va eixir a per totes i va obtenir l'empat ràpidament en el minut 21 de partit, amb gol de Cabanas. Conscients de la seua

superioritat i amb la confiança a poder donar la volta ràpidament al resultat, els benicarlandos pressionaven per tota la pista i fruit d'aquesta pressió van arribar les millors jugades. El públic va començar a vibrar i en la sintonia entre afició i equip es palpava la victòria. Un servei de banda des de mig camp de Tito que empalma perfectament Chelete, avança per primera vegada en el partit al Povet.com, que a partir d'aqueix moment va trenar per complet la defensa

del Ciutat de Múrcia. Dos gols de Txema i un altre de Cabanas, van deixar el resultat final en un just 6-2. El juvenil David Roca va debutar per primera vegada en partit oficial amb el primer equip.

L'entrenador Andreu Plaça ha destacat com a clau de la victòria "la pressió exercida per l'equip en la segona part davant d'un rival que ens va posar les coses difícils, sobretot en els primers compassos del joc".

**CÒPIES DIGITALS DE FORMAT MENUT I DE PLÀNOLS
AMPLIACIONS I REDUCCIONS DE L'1% AL 400%
DIGITALITZACIÓ D'IMATGES**

**COPISTERIA
LLIBRERIA
PAPERERIA**

**CÒPIES COLOR
Laser Digital**

GRÈVOL

Lectures recomanades dels IES

Sant Blai, 2 - 12580 BENICARLÓ Tel.: 964 475698

CD Benicarló 0 -

La seua butxaca (de vosté) 1

Aproximadament un terç de la població de l'afortunada vila de San Jorge va celebrar la injusta victòria del seu decebedor equip d'assalariats davant un CDB tan inoperant com inofensiu. A més a més, el gol que va donar la victòria als jordians va ser conseqüència d'una falta inexistent que el nostre porter va correspondre amb un perfecte 'don Tancredo'.

TEXT: rodolfo **serrano**

paco **delcastillo**

A partir d'aquest moment, l'avoriment es va estendre pel municipal de la Carxofa fins a la fi del partit. Mentrestant, anava mirant coses. Per exemple, vaig veure com Tonín, que llua un color de cabells tan natural com el de l'incombustible Juanito Valderrama, es va passar tot el partit assegut fora de la banqueta (estava expulsat) sense dir res ni aixecar-se ni una vegada.

També em vaig fixar en l'estratègica posició que van ocupar tres dels principals polítics ppopulars de la comarca: l'alcalde de Benicarló darrere la porteria visitant, l'alcalde de San Jorge per la zona dels vestidors i el diputat autonòmic local a la llotja presidencial. Un a cada punta del camp formant un vistós triangle.

Però el detall que més va cridar la meua atenció va ser la inscripció que es podia llegir al davant de les samarretes de l'equip de

l'alcalde-diputat: "Playas de Castellón" deia. En la meua supina ignorància, no exempta d'innocència, vaig demanar a un veí de llotja si sabia la procedència del patrocini. "Presuntament de la diputació" -va dir. El meu escàs cervell va començar a barrinar. Vaig comprendre que la mamella del camp de golf presuntament s'havia esgotat, que allò dels centres comercials, urbanitzacions de luxe i hotels de cinquanta estrelles per a golfistes "de alto estanding" havia esdevingut el conte de la lletera. Han quedat enrere les atractives perspectives de "si fitxes pel Sant Jordi, treballaràs al camp de golf". Però tot i això la màquina no ha abaixat el ritme. L'equip de Tena continua tenint una de les millors plantilles de la categoria a cop de talonari. Mentre els directius del CDB es juguen el seu patrimoni, la seua salut i els seus diners organitzant macroconcerts, buscant publicitat, venent loteria i fent socis, a uns altres no els calen tants de malde-

caps. Presuntament escolada la mamella del golf, calia anar a buscar fonts de finançament alternatius per satisfer les inquietuds futbolístiques del senyor alcalde-diputat. Presuntament aquest bon home va parlar amb algun company de partit que presuntament no li va posar impediments, i presuntament els diners de vosté, meus i del veí de tots dos ajuden que presuntament els emoluments mensuals dels jugadors del San Jorge siguen satisfets puntualment i sense molestes demorances. Però jo, que sóc un home de bona fe, he pensat que potser es va fer un sorteig als despatxos de la primera institució fabrincial i que aquesta temporada el patrocini institucional li va tocar a l'equip del senyor diputat. A veure si l'any que ve tenim una mica més de sort, perquè està demostrat, diuen els entesos, que els nostres mandataris locals no van sobrats de poder de convicció davant els seus superiors, ni encara sent del mateix grup polític.

Encara el mateix veí de llotja em deia que li queia la cara de vergonya perquè ens guanyaren uns d'un poblet de ben pocs habitants. Li vaig haver de contestar que no, que les coses han canviat molt, que ara, amb això de la globalització tots som el mateix, no hi ha pobles grans i menuts. Possiblement, l'única diferència observable seria que quan ací s'encana una pilota fa cap a una urbanització de xalets i quan s'encana a Sant Jordi l'han de buscar pel mig d'un garroferal. I no res més que això, de veritat.

El proper diumenge el CDB es desplaçarà a Vila-famés, quart classificat, per tal de disputar el seu corresponent partit. Espero que es trenque aquesta seguida de quatre derrotes i que s'aconsegueisca la segona victòria fora de casa.

L'esperança no s'ha de perdre mai. Però si jo fóra el senyor López Heredia estaria preparat per a qual-sevol eventualitat...

Futbol Base, per Gregorio Segarra

1a regional Cadet

At. VILA "A", 1-CF BENIHORT,1

No es va poder guanyar a un competidor que en principi pareixia a l'abast però que ben aviat va demostrar ser un os difícil de rosegat. Encara que el resultat no va estar malament, van haver moltes ocasions desaprovechades.

Una llàstima de partit i dos punts deixats pel camí.

1a regional Infantil

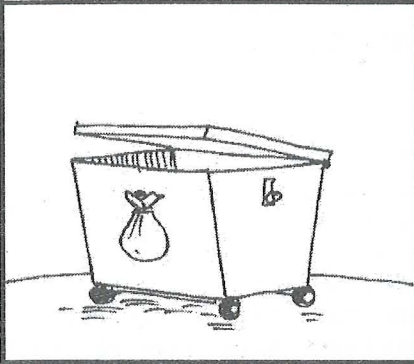
At. VILA "A", 0-CF BENIHORT,12

Golejada d'escàndol la que va protagonitzar l'infantil del Benihort contra un competidor molt fluix que es va passar tot el partit retornant balons de dins la seua àrea. A la primera part encara es van apropar un parell de vegades amb un poc de perill a la porteria del Benihort, però en la segona el porter benicarlando es va convertir en un espectador més.

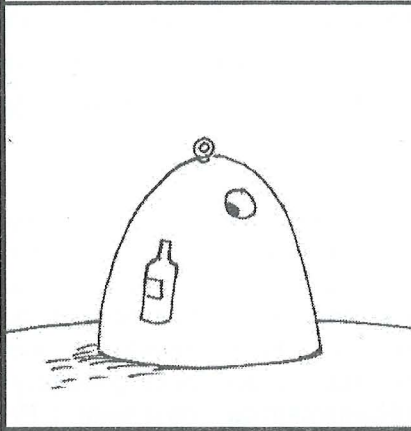
EL CÒMIC DE XAVIER BURRIEL/ Cada cosa al seu lloc

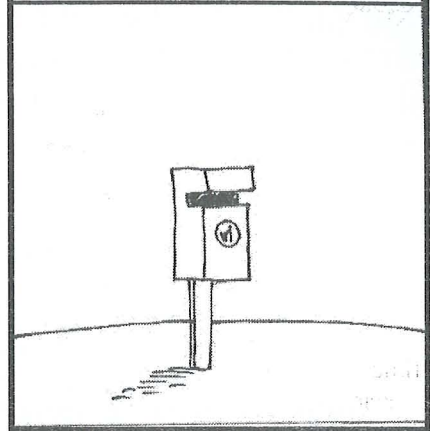
Per a les deixalles orgàniques i urbanes en general.

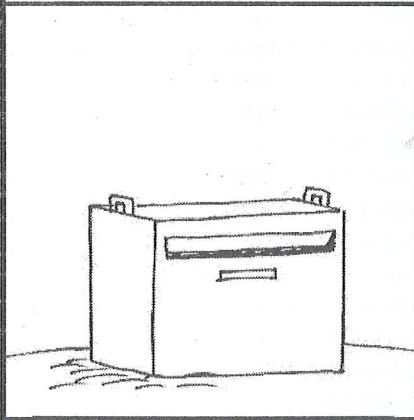
Per al vidre.

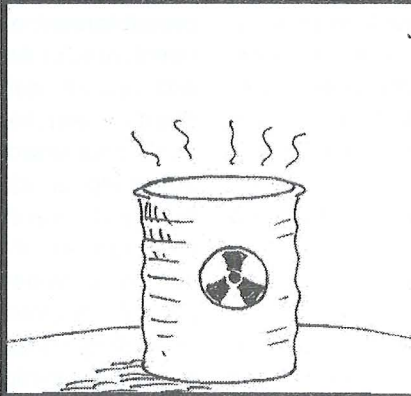
Per a les deixalles casuals.

Per al paper.

Fins i tot per a les deixalles radioactives.

I ara per fi, contenidors per a plàstics i envasos.

Aquest Blandi-blu on el tiro, a orgànics, plàstics o radioactius?

24/02

laveudebenicarlo@

eresMas.com

E-MAIL DE CONTACTE